

ושריון (תלי' כ"ט ו') נמסר לית וחד שרין וחסר רומז בו על שרין דלעיל. נמצא לפי המסרה שלא נמצא עוד דוגמת שתי המלות האלה. ואם היו שנים אלה בשי"ן ימנית הרי נמצא דוגמתן (בשמואל א' י"ז ה') ושריון קשקשים [וגו'] ומשקל השריון, (ושם ל"ח) וילבש אותו שריון. ועוד הרבה כאלה במקרא שהם בשי"ן ימנית. אלא על כרחינו צריכין אנחנו לומר שאלה השנים שהם ענין אחד כמו שהם משונים בעניינם כך הם משוני' בקריאת השי"ן בין ימין לשמאל. ואל יאמר האומר כי גם אלה השנים הם בשי"ן ימנית, והמסרה רומזת על שהם ענין אחר וזה שכתוב בשניהם לית. דא"כ היה ראוי למסור עליהם ל [ית] בענין או בלישנא וכו' כמנהג המסרה בכל מקום. ודו"ק. וכן מצאתי בשלשה חומשים מדוייקי' דהיינו בחומש ישן נושן כתוב בקלף. גם בחומש דפוס פראג (שנת ר"ל) שהגיה המדקדק הגאון מהר"ר אברהם קרא. גם בחומש קטן עם תרגום שנדפס בוויניציאה שנת שי"ח. בשלשתן נמצא לחרמון שרין בשי"ן שמאלית. וגם באותן השלשה חומשים מלת שניר שבאותו פסוק גם היא בשי"ן שמאלית. וכן מראש שניר וחרמון (שיר ד' ח') הוא בספרים מדוייקים בשי"ן שמאלית. וראוי לסמוך על זה ואין לשנות: לאחר שכתבתי כל זה מצאתי במסרה הגדולה (צקוף תנ"ך מקראות גדולות) ריש אות הסמ"ך שהביא בין ה' זוגי' חד ס' וחד וס' וכו' שריון צדונים יקראו לחרמון. ושריון וירקידם כמו עגל. הנה בהדיא שהם בנקודה על צד שמאל ואין בזה ספק כלל: (מהקונטרס)

יצחק תלמוד
13076

957 * אלו שלשה פסוקים. כל זה המשך לאחר ע"ב פסוקים. וכ"כ בתפלה לדוד (קושטא רצ"ה או רצ"ח). ונביא כאן דברי הקמחא דאבישונא (למה"ר יוחנן טריוש, בולוני' ש') בפסוקי דזמרא "ג' פסוקים הללו אמר רבי עקיבא (ל"מ, אלל הוא גם צ"י מחזור קנדיא) כל האומר אותם בכל יום ג' פעמים מובטח לו שאין נזוק כל אותו היום, וכן אמר בירושלמי (פ"ה ה"א) דברכות, אמר רבי יוחנן לעולם אל יהא פסוק זה זז מפיך (תהלים מו, ח) ה' צבאות עמנו וגו', ורבי אבהו אמר (שם פד, ג) ה' צ-באות אשרי אדם בוטח בך: ". ועי' ב"י או"ח סי' נ בשם ארחות חיים מלוניל הל' פסוקי דזמרה סי' יח.

958 * עוז. בכ"י ניכר כי מתחילה נכתב עז בחולם חסר כמו שהוא לפנינו בפסוק, ושוב הפך את הזי"ן לוי"ו ודחק זי"ן דקה אחריה, ונשארה נקודת החולם בין העי"ן והוי"ו. וכנראה העתיק הפסוק מספר תהלים וחזר ותיקן עפ"י מש"כ בבאורים כאן בסוף ד"ה "ואח"כ וכו'" (ומה שלעיל עמ' 308 ועמ' 409 כתוב עוז מלא וי"ו הוא לאו דוקא, כי אינו כן בשום ספר ברשימות. גם לעיל עמ' 357, 476, 956, 972 הוא כתוב חסר וי"ו כדין).

יצחק תלמוד
13076

* סדור קטן מכל השנה דפוס ויניציאה. לפי הענין (תיבות "ואח"כ אומר... ויט", וכן יש צו שמוש תלים, וכן צממדות שאלו הפסוקים הם מיסודו של מהר"ר יהודה החסיד. והוא צאטו האוסף של סדור מהרש"ס לזבלין של"א עם הגהותיו גליון) ויניציאה של"א (נדפס בבית זואן דיגארא בחדש מנחם אב). ונראה שהוא מנהג אשכנז ולא פולין. נמצא עותק באוקספורד אופ. 308 12⁰ (ספרי' לאומית FI 6612).

* מפני הדגש שבה. וכ"ה גם ברוב ספרים, אם כי במ"ג ויניציאה הוא רפה (ונר' שע"פ רוב העתיק הסופר משם - ואולי תוקן עפ"י דברי מהרש"ס).

אני מאמין

959 * (א). מיספור הקטעים מהעורך, ואינו בכ"י. שם הקטעים בפסקה אחת עם רווח ביניהם וסדרונם כאן כל אחד פסקה לעצמה. מצאנו "אני מאמין" לראשונה בסדור פראג שנת רצ"ו (אינו בסדור פראג הקודם משנת רפ"ז, ולא באלה שקדמוהו) אחר היהי רצון שלאחר שבעים ושנים פסוקים. ומסתבר שבאותו הזמן היה ידוע, שאל"כ לא היו מדפיסים בסדור דבר שלא היה